

<u>Δηλ.</u> ο Κάτουλλος	→	τον Καλλίμαχο	
ο Λουκρήτιος	→	τον Ερπεδοκλή	
ο Κικέρων	→	τους αττικούς	↑ ρήτορες ↓ φιλοσόφους
ο Βεργίλιος	↘	τον Θεόκριτο	
		τον Όμηρο	
ο Οράτιος	→	την αιολική ποίηση	

Μετά το 90π.Χ. ταλέντα και κλασικά έργα

→ Μετά το 90π.Χ. (και ύστερα από ένα άγχο κενό περίπου ^{εξήντα} χρόνων)

εμφανίζεται
ένας μεγάλος αριθμός
ταλέντων

Δημιουργούνται έργα που:

- ↳ επέζησαν δύο χιλιάδες χρόνια
- ↳ διαμόρφωσαν την έννοια του "κλασικού"
- ↳ συντήρησαν } επανειλημμένα
αναχένησαν } την Ευρώπη

Συνέχεια →

Πεζὸς καὶ ποιητικὸς λόγος στα δύο χρονικά τμήματα της κλαδικῆς ἐποχῆς

Οἱ κλαδικοὶ Ρωμαῖοι → σχεδὸν στο ἐννολὸ τους χρόνοι
των ταραχθέντων χρόνων 133-31 π.Χ.
καλύπτουν ὅλο το εἰδολογικὸ φάσμα
τῆς λογοτεχνίας

Αν θεωρήσουμε
ὡς συμβατικὸ πέρασ
τῆς ἐποχῆς αὐτῆς

τον θάνατο
του Οκταβιανῶν Αυγούστου (φορπὴς που
δημὰ δεψέ
τῆς ἱστορίας τὰ
γράμματα)

⇒ ἡ περίοδος
εμφανίζει
δύο περίπου 16α
χρονικά τμήματα

- 1) Το πρῶτο, που φθάνει
περίπου ὡς το 40 π.Χ.
ὅπου δεσπόζει
ὁ λαμπρὸς κικερωνεῖος λόγος
κ' ἀνδεῖ κυρίως ἡ πεζογραφία.
- 2) Το δεῦτερο, γνωστὸ παγκοσμίως
με τον ὄρο «αυγούστειοι χρόνοι
ὅπου παίρνει τὴν ἐκτετατὴν
ἡ υψηλὴ ποίηση

<< Κίνημα των νεωτέρων >>

Χαρακτηριστική για την εποχή αυτή
είναι επίσης η λογοτεχνική αναγέννηση
που δηματεδοτείται από
• (δηλ.)

ΤΟ
<< κίνημα
των Νεωτέρων >>

Μεταφυτεύεται
στη Ρώμη

→ το «μοντερνιστικό» ρεύμα
της σχολής του Καλλιμάχου.

Οι νεωτερικοί ποιητές
δημιουργούν
πολύ καλοδουλεμένα ποιήματα,
τα οποία διακρίνονται για

τη συντομία τους
το ελαφρύ
κ' υπαινικτικό } ύφος
την εκλεπτυσμένη
τη λογιότητα

Πρόκειται για

→ λυρική
κ' ελεχειακή } ποίηση
→ επύλλια
→ επιγράμματα

Ρωμαϊκή λογοτεχνία μετά τον θάνατο του Αυγούστου

Με τον θάνατο του Αυγούστου } όχι μόνο μια σημαντική πολιτική περίοδος
ολοκληρώνεται } αλλά και ένα βασικό κεφάλαιο της
ρωμαϊκής λογοτεχνίας

→ Η πρόσληψη του ελληνισμού
έχει συντελεσθεί

και

→ η Ρώμη διαθέτει
τους δικούς της «κλασικούς»

Αρχίζει

→ ο επιχονισμός
οι εσωστρεφείς
αναγεννήσεις

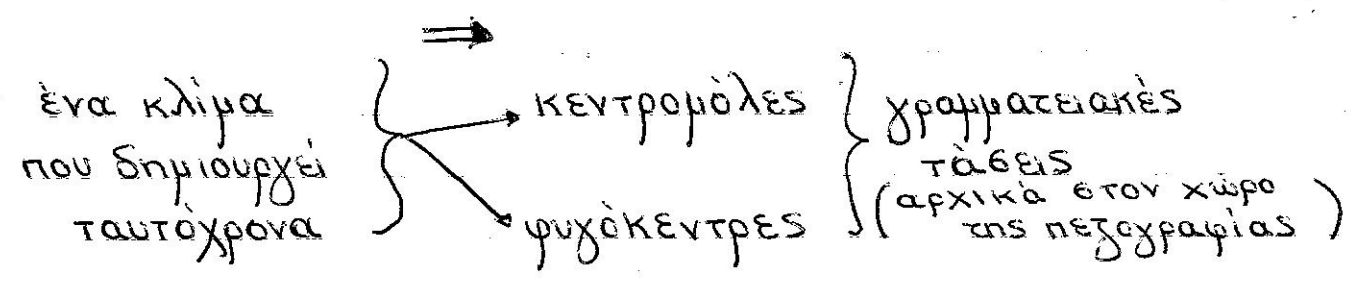
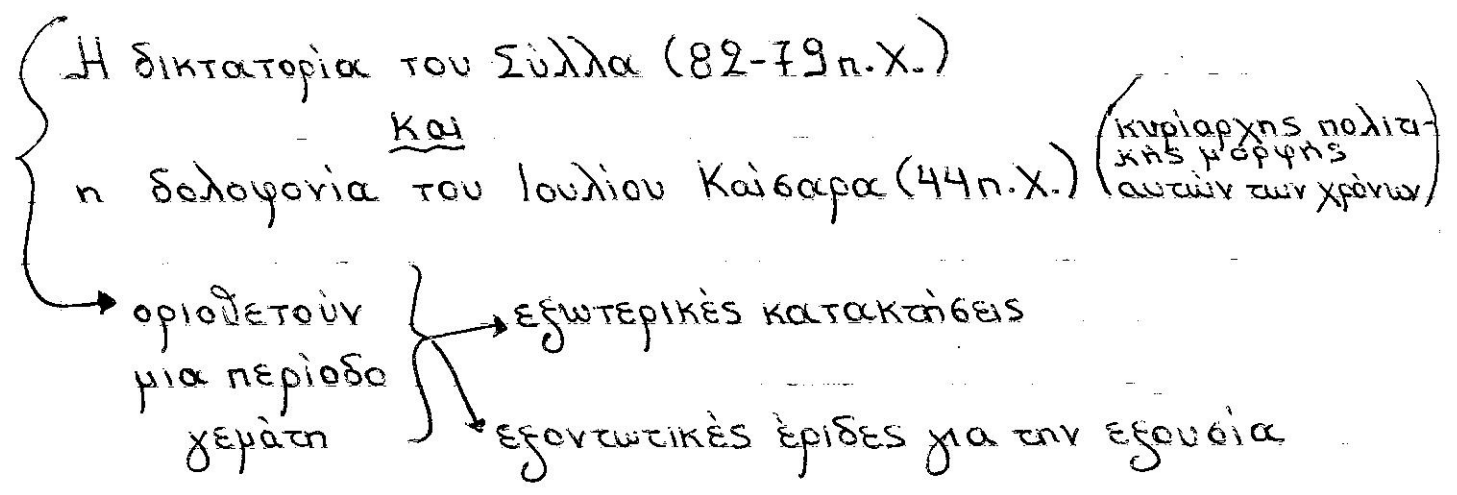
κάτα που δεν συνεπάγεται

βέβαια απαραίτητα
της έκπτωσης ποιότητας απουσία ταλέντων

Κλασική Εποχή (περίπου ως τον θάνατο του Αυγούστου, το 14 π.Χ.)

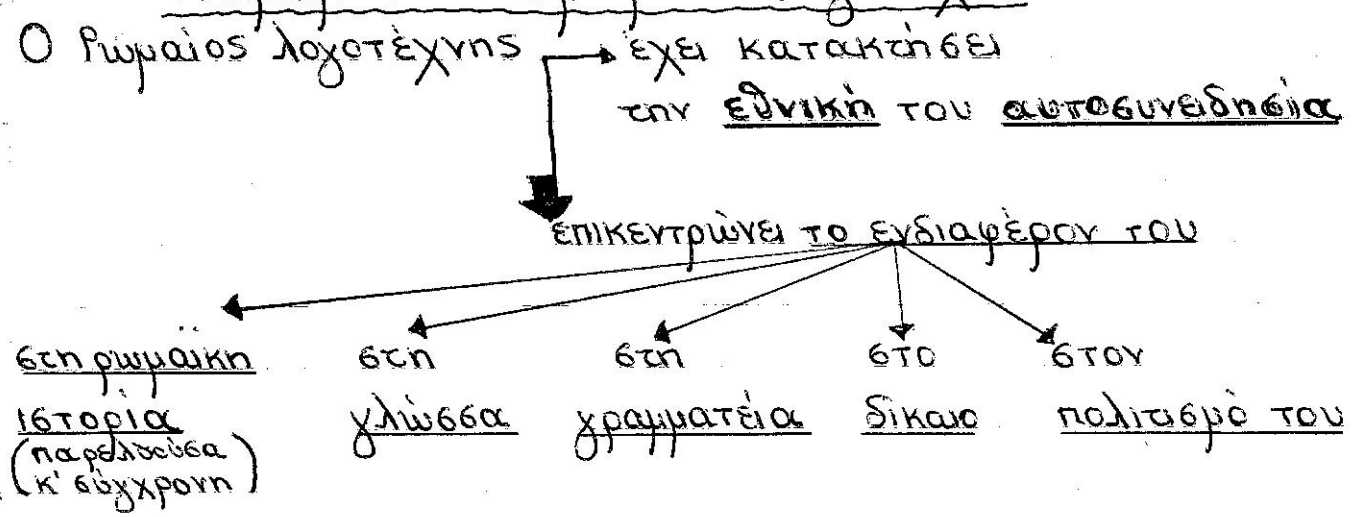
α. Οι χρόνοι του Κικέρωνα (σελ. 16) (ΕΙΔΑΧΩΔΙΚΟ)

- Επίδραση πολιτικού κλίματος στη λογοτεχνική δημιουργία

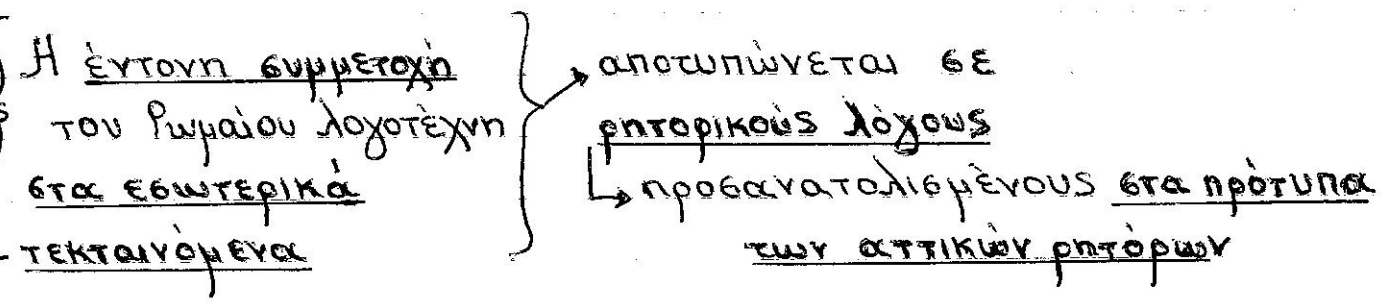

Γνωρίσματα του ρωμαίου λογοτέχνη

α. πολιτικός-οικουμενικός

β. πολιτικός στο-χασμός

⑧

Φι
λο
σο
φι
κός

στο
χα
ρμό

Η αποχοήτωση

του Ρωμαίου λογοτέχνη

τον ωθεί

→ προς μία φιλοσοφική φυγή
από την πραγματικότητα

με υπόστρωμα

→ ελληνικές φιλοσοφικές προβλήσεις
εμβαδύνει σε χώρους:

θεολογικής κοσμελογικής ανθρωπολογικής πολιτικής (κυ-
ρίως)

με κέντρο αναφοράς σκέψης

→ πάντοτε τη Ρώμη

⑨

Αυτο
νόμη
ση
από
τα
ελ-
λη
νικά
πρό
τυ
πα

Ο φιλοσοφικός
και
πολιτικός

στοχασμός

αυτονομεί τον διανοούμενο
λογοτέχνη *

από τα ελληνικά πρότυπα

τον
οδηγεί σε

→ προσωπικές

→ επιλογές

↓ κατακτήσεις

Το εύρος τους
περιλαμβάνει
 σχεδόν όλα
τα λογοτεχνικά γένη

(* συχνά
είναι ταυτόχρονα

↔ στρατιωτικός
↔ πολιτικός

(Κλασική εποχή)

7

α. Οι χρόνοι του Κικέρωνα - Πεζογραφίας (σελ. 16-17)

Μάρκος Τύλλιος Κικέρων

→ Ο κορυφαίος εκπαιδευμένος της πεζογραφίας

- ΡΗΤΟΡΙΚΗ
- Ένας από τους μεγαλύτερους ρήτορες της αρχαιότητας
 - Έγραψε πάνω από 100 λόγους
 - Σώζονται περίπου οι μισοί
 - Περιφημοί είναι π.χ.
 - οι τρεις «καθαρισκοί»
 - οι τέσσερις «κατιλινικοί»
 - οι δεκατέσσερις «φιλιππικοί»
 - Οι λόγοι του έχουν περιεχόμενο
 - πολιτικό
 - δικονικό
- +

- ΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ
- Επιδόθηκε και στη θεωρητική πραγματεύση ζητημάτων σχετικών με
 - τη ρητορεία
 - τον ρήτορα

- ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
- Θερμός θαυμαστής
 - του Πλάτωνα
 - Εκλεκτικός οπαδός
 - άλλων φιλοσοφικών ρευμάτων
 - Δημιουργεί μια σειρά από υπέροχους φιλοσοφικούς διαλόγους

- ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΗ
- Οι 800 επιστολές των τεσσάρων επιστολογραφικών συλλογών του
 - αποτυπώνουν ανάγλυφα την πολύπτυχη προσωπικότητά του
 - δυσκεντρώθηκαν και δημοσιεύθηκαν μετά τον θάνατό του

- ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ
- Καθαρότητα της έκφρασης
 - κομψότητα
 - καλλιέργεια
 - ζωηρότητα
 - υφολογικό ύφος
- τον κατέστησαν κορυφαίο υπόδειγμα λατινικού λόγου
 - τον εκκατέστησαν στον παρνασσό των αθανάτων της παγκόσμιας λογοτεχνίας

[*χαλκέντερος = εξαιρετικά εργατικός, ακαταπόνητος, ακούρα-
6τος]

Τέσσερα ακόμη μεγάλα αναθήματα της ρωμαϊκής πεζογραφίας

- ο *χαλκέντερος Βάρρων ο Ρεατίνος
- ο διάσημος στρατηγός Γάιος Ιούλιος Καίσαρ
- ο Κορνήλιος Νέπω
- ο Σαλλούστιος Κρίσπος

Αναλυτικά

Βάρρων ο Ρεατίνος

Ευρύ-
τα-
τη-
καλ-
λιέρ-
χεια

↳ Στα χρόνια του Κοϊντίλιανού είχε ήδη τη φήμη του «πιο καλλιεργημένου ανάμεσα στους Ρωμαίους και του καλύτερου γνώστη της λατινικής γλώσσας και όλης της αρχαιότητας: τόσο των ελληνικών όσο και των ρωμαϊκών πραγμάτων»

Θε-
μα-
το-
λο-
για
των
έρχων
του

↳ Έγραψε, πράγματι, πάνω από 600 βιβλία

όχετα { τη ρωμαϊκή και παγκόσμια ιστορία
με : τη θρησκεία

τον πολιτισμό

τις καλές τέχνες

το θέατρο

τους νόμους

την παιδαγωγική

τις επιστήμες

τη γλώσσα

τη γεωργία

Πολυ-
εχιδής
προσω-
πική
επτα-

→ Αποτελεί έναν επάνιο
και εκπληκτικό συνδυασμό

{ εγκυκλοπαιδική
γραμματολόγου
γραμματικού
αρχαιοδίφη-ιστορικού
νομομαθούς
τεχνοκρίτη
φιλοσόφου

{ που
έχοντας
στο νουν του
μόνο
τη Ρώμη
και
τους Ρωμαίους

κατέθεσε μια πλούσια
παρακαταθήκη

→ στο θησαυροφυλάκιο της λατινικής γραμματείας

- Οι τρεις άλλοι πεζογράφοι
απέναντι στην πολυπλοκότητα
του Βάρρωνα

εξειδικεύονται
και
διαπρέπουν

στην
ιστοριογραφία

- Ιούλιος Καίσαρ

→ ο καλλιτέχνης του

είδους των

απομνημονευμάτων

στρατιωτικές αναμνήσεις
σε καθαρά και λιτά Λατινικά
σε ύφος που ανακαλεί τον Ξενοφώντα

- Κορνήλιος Νέπης

→ φίλος του Κικέρωνα
του Κατούλλου

→ εγκαινιάζει στα Ρώμη την ιστορική βιογραφία

→ έγραψε περίπου 25 βιογραφίες διαδόχων
Ελλήνων } κυρίως
Ρωμαίων } στρατηγών

- Σαλλούστιος Κρίσπος

→ ο «πρώτος στη ρωμαϊκή ιστορία», όπως τον χαρακτηρίζει ο Μαρτιάλης

→ μεταφέρει
στη ρωμαϊκή
λογοτεχνία

τη Θουκυδίδεια ιστοριογραφία
ή καλύτερα την ιστορική μονογραφία

Περίφημο είναι το έργο του:

«Η συνωμοσία του Κατλίνα»

«De Catilinae coniuratione»

(κλασική εδοχή)
(α. Οι χρόνοι του Κικέρωνα) | Ποίηση |

Η ποιητική συγκομιδή → λίγη ποσοτικά
→ τεράστια ποιοτικά

Ο καλλιμαχικός
Νεωτερισμός } → χρησιμοποιεί έναν κύκλο
αισθαντικών ποιητών

• Βαλέριος Κατούλλος → απαισιόδοξος, ερωτικός

→ Ο διαπρεπέστερος

→ 116 έσοχα ποιήματα

↳ στα οποία η λυρική και επιγραμματική ποίηση
βρίσκει την πρώτη κορυφαία ρωμαϊκή εκπροσώπηση της

→ Πηγή έμπνευσης
του Κατούλλου
και του πόθου
του πόνου } → Η άγνωστη κοπέλα
που ονομάζει Λεσβία

έχινε αιώνιο σύμβολο
ερωτικής ποιητικής έμπνευσης

(μέσα από την περιπαθή ποίηση του Κατούλλου)

• Λουκρήτιος

→ Επικούρειος επαναβιότης

→ 6 βιβλία του όκτεινου φιλοσοφικού έπους

«Πα τη φύση των πραγμάτων» [«De rerum natura»]

→ Οι «νεωτερικές» αρετές

- εκτός της ευτομίας - } χαρακτηρίζουν τα 6 βιβλία του

→ Το εκτενές αυτό
ποίημα } → έχει κοσμολογικά περιεχόμενα
→ είναι κήρυγμα κατά της δεισιδαιμονίας
του φόβου του θανάτου
→ είναι ύμνος του Έρωτα της μεταφυσικής κατανι-
σης Αφροδίτης } εως

• Βάρρων

Διαφορετικός από τον απαισιόδοξο ερωτικό Κάτουλλο
τον επαναλλάττει υλιότη Λουκρήτιο

- Πολυγραφώτατος
- «Μενίππειες βάτιρες» («Saturnae Menippeae»)
 - ↳ 150 βιβλία
 - ↳ ψυχαγωγικές και διδακτικές οι βάτιρες του.
 - ↳ Σε αυτές διακωμωδεί και σχολιάζει τα πάντα.
 - ↳ Συνδυάζεται αρμονικά
 - ο ποιητικός } λόγος
 - με τον πεζό }

β. Αυχούστειοι χρόνοι

Εισαγωγικό (βελ. 18)

- Χαρακτηριστικά → «κλασικά» προϊόντα (παράγει τώρα η ρωμαϊκή Μούσα)
 - ↳ Ο αυχούστειος ποιητής
 - ↳ την καλλιμαχική
 - με αυτάρκεια
 - το σύγχρονο
 - πολιτικό χιγνέσθαι

- «Πατρωνεία» } ο Αυχούστος και ο Μαικήνας
 και εστράτευση
 - ↳ υποστηρίζουν οικονομικά } κορυφαία
 ή δυσπεριώνουν σε λοχότε- } ταλέντα
χνικούς κύκλους
 - με την άμεση
 ή την έμμεση
απαιτησή
εστράτευσης
στο ιδεολογικό πρόγραμμα του
Αυχούστου

Το ιδεολογικό
πρόγραμμα
του Αυγούστου
προβαλλόταν ως

Επιέτρουφ στο
«mos maiorum»

αναγκράση
του κατεστραμμένου κράτους
από τους εμφυλίους πολέμους

→ Η πλήρης σχεδόν
απουσία της ρητορείας
υποδηλώνει

τις πραγματικές
διατάξεις
της ελευθερίας του λόγου

Ποίηση

(σελ. 18-20)

Η ποίηση προπορεύεται
με πέντε ποιητές έναντι
της πεζογραφίας

Το κέντρο βάρους
μετατοπίζεται
στην ποιητική
δημιουργία

Βεργίλιος
Οράτιος
Τιβούλλος
Προπέρτιος
Οβίδιος

και ο πεζός λόγος ακολουθεί (Λίβιος)

Οι πέντε ποιητές

ευνδύονται
με δεσμούς

εσωτερικής
ποιητικής υψής

εξωτερικής φιλίας

όμως, δεν επιδίδονται στα ίδια
ποιητικά γένη

- Ο Βερχίλιος
είναι ποιητής
- του ηρωικού
 και διδακτικού } έπους
 του ποιμενικού ειδυλλίου

- Ο Οράτιος
εκφράσσει
- } τη λυρική δημιουργία

- Οι τρεις άλλοι
Τίβουλλος, Προπέρτιος, Οβίδιος
καλλιεργούν κυρίως
- } την ελεγεία

Η αξία κ' η επίδραση
των πέντε ποιητών
και του έργου τους

* Όλοι ανήκουν στη χορεία
των κορυφαίων καλλιτεχνών
της παγκόσμιας λογοτεχνίας

Τα έργα τους παρέμειναν ατάκτα
στα διαβα του χρόνου
ευκίνησαν
ενέπνευσαν
εξακολουθούν και σήμερα
να διαβάζονται να θαυμάζονται

{ * χορεία = κυκλικός χορός
εδώ μεταφορικά }

Συγκεκριμένα →

Πόπλιος Βεργίλιος Μάρων (70-19 π.Χ.)

→ ο «εθνικός ποιητής» των Ρωμαίων :

→ η «Αινειάδα» του («Aeneis»)

αποτελεί ίσως
το «πιο κλαδικό
έργο όχι μόνο της
ρωμαϊκής αλλά και
ολόκληρης της ευρω-
παϊκής λογοτεχνίας»

είναι ένας
πολύπλοκος
και πολυδιάστατος
συνδυασμός
της «Οδύσσειας»
και της «Ιλιάδας»
με καλλιραχικές
διαστάσεις

αναγνωρίστηκε
εξ αρχής
ως
το εθνικό
έπος
των
Ρωμαίων

Θέμα του είναι η αναχώρηση από την Τροία του **Αινεία**
(= του μυθικού γενάρχη των Ρωμαίων)

οι περιπλανήσεις του
η εγκατάστασή του στο Λάτιο

→ 2 προγενέστερες
συλλογές

δέκα βουκολικές
«Εκλογές» («Eclogae»)

Λογοτεχνικό
τους πρότυπο
είναι ο
ελληνιστικός
Θεόκριτος
(«Ειδύλλια»)

τέσσερα βιβλία των
«Γεωργικών» («Georgica»)

Υπηρετούν την πρόθεση του Αυγούστου
για ενίσχυση της υπαίδρου

Πρότυπό τους
είναι ο Ησίο-
δος («Εργα
και ημέραι»)

Απήχηση των έργων του

Η παρουσία του Βεργιλίου } στην Ύστερη Αρχαιότητα
 διαπιστώνεται πληθωρική } στον Μεσαίωνα
 στους Νεότερους Χρόνους

Τα έργα του

- αναγράφονται } εκτενώς
 σχολιάζονται }
- μεταφράζονται επανειλημμένα
- γίνονται πηγή και πρότυπο
 αναρίθμητων λογοτεχνιών
 από τον Αυγουστίνο
 μέχρι τον Δάντη και τον Πετράρχη,
 τον Σίλλερ και τον Πούσκιν

⊛ Τα ευάρθρα { ποήματα { συχνά } αλλά → αποτελούν κομψοτεχνήματα
και εύνομα { οράτου { αρκετά } διέκριντα } ποιητικής μικροτεχνίας

Κόιντος Οράτιος Φλάκκος (65 π.Χ. - 8 μ.Χ.)

Χαρίσματα → ο «άριστος τολμητής των λέξεων» (Κόιντιλιανός)

«πρώτος αυτός μετέφερε το αιολικό άδρα στη Ρώμη», όπως δίκαια καυχόταν

Σπουδές : στην Αθήνα

- «Επωδοί» (^{Έρχα} «Erodi») → πρότυπο ο ιαμβογράφος Αρχίλοχος
- «Οδές» («Carmina») → πρότυπα οι λυρικοί Αλκαίος, Ανακρέων, Πίνδαρος, Σαπφώ κ.ά.
- «Sermones» → οδηγεί τη ρωμαϊκή βάρβαρη στην πλήρη της ωρίμανση
- «Epistulae» → καθιερώνει το είδος της ποιητικής επιστολής («ευρετής» της) σε κλασική δημιουργία
«Ποιητική τέχνη» («Ars poetica») → η διάσημη τεχνοκριτική επιστολή 2,3
- «Ύμνος της Εκατονταετίας» («Carmen saeculare») → του ανέθεσε τη σύνθεσή της ο Αύγουστος για την επίσημη έναρξη της
Η ανάθεσή του δείχνει ότι αναγνωρίστηκε το μεγαλείο του λυρικού του από τους σύγχρονους του

⊛ «ραχ Augusta» το 17 π.Χ.

Τίβουλλος - Προπέρτιος - Οβίδιος

- Η τριάδα των κορυφαίων ρωμαίων ελεχιακών
- Μεταμόρφωσαν πλήρως την ελληνική ελεχία
- Η ελεχία οδηγήθηκε } δίκαια ο Κοϊντίλιανός
σε τέτοιο ύψος, ώστε } εκατό χρόνια μετά
να καυχιέται: }
«και στην ελεχία ακόμη προκαλούμε τους Έλληνες»

Έρμηνευση και θεματολογία

- Και οι τρεις } από τη «λεπταλήν Μούσα»
ερμηνεύονται } από τις αγαπημένες τους που
αναφέρονται με ψευδώνυμο

Τίβουλλος
↓ από
Δηλία Νέμεση

Προπέρτιος
↓ από
Κυνθία

Οβίδιος
↓ από
Κόριννα
- Στην κεντρική θεματολογία της «ερωτικής δρατεύσης» συνδυάζεται } η λογοτεχνική σύμβαση
το γνήσιο βίωμα }

Χαρακτηριστικά τους

Τίβουλλος	→ ο πιο	καθαρός, κομψός
Προπέρτιος	→ ο πιο	πρωτότυπος, εκστειγός, σύγχρονος
Οβίδιος	→ ο πιο	πνευματώδης, ελευθερότομος

Επιπλέον ο Οβίδιος

- Επινόησε και
καλλιέργησε } νέα ποιητικά είδη :

α) Την πλαστή ποιητική
μυθολογική επιστολή } → « Ηρωίδες » : « Heroides »

β) Το καλλωπιστικό
έπος } → « Καλλυντικά του προσώπου » :
« Medicamina Faciei »

γ) Το « αιτιολογικό »
εορτολόγιο } → « Fasti »

δ) Την ποίηση της
εξορίας } → « Tristia »
« Επιστολές από τον Πόντο » :
« Epistulae ex Ponto »

- « Μεταμορφώσεις »
Αξιοποιώντας
ελληνικά πρότυπα
δημιούργησε } → μια μυθολογική
Αντι-Αινειάδα } τις « Μεταμορφώσεις »
« Metamorphoseon libri »

→ Έπος → 15 βιβλίων και
12.000 στίχων

καλλιτεχνικό μυθωϊκό

250 περίπου μυθολογικών ημερίδων

από → την ιστορία
την ελευσία
τη ρητορεία
την τραγωδία
το επάγγελμα
την παρωδία
τη φιλοσοφία

κοινό
χαρακτηριστικό
των μύθων :
η μεταμόρφωση
των ηρώων

Οι
« Μεταμορφώσεις »
διαβάζονται
ευχάριστα,
παρά την
έκτασή τους,
στην
χάρη ^{στην} ελκυστική
έκφραση
στο ποίημα
και ευχάριστα
περιεχόμενο

Πεζογραφία (Αυχούδεταιοι χρόνοι) (σελ. 20-21)

Εάν η «Αινειάδα του Βιργιλίου» αποτελεί ποιητική καταχραφή των ιστορικών καταβολών της Ρώμης των πεπρωμένων

→ ο Τίτος Λίβιος

ανέλαβε ή διεκπεραίωσε την κορυφαία πεζογραφική παρουσία της ιστορικής διαδρομής της «αιώνιας Πόλης» από την ίδρυσή της * ως το 9 π.Χ.
σε 142 βιβλία

* (χ' αυτό και το έργο τιτλοφορούνταν «Ab urbe condita»)

Έννοιες όπως το «mos maiorum» είναι κεντρικά θέματα που διατρέχουν την ρητορική ιστοριογραφική γραφή του

Στο χώρο της αυχούδειας πεζογραφίας αξίζει να αναφερθεί

και ο Βιτρούβιος επιστήμονας λογοτέχνης

με το εξειδικευμένο σύγγραμμά του «Για την αρχιτεκτονική» («De architectura»)

που αποδεικνύει ως προχωρημένες αρχιτεκτονικές γνώσεις και ευαισθησίες της εποχής

Σχεδιάγραμμα - Κλασική

α) Οι χρόνοι του Κικέρωνα

A. Πεζογραφία

Κικέρων

- 1) Πάνω από 100 ρητορικοί λόγοι
 - 3 «καίσαρικοί»
 - 4 «καταλινικοί»
 - 14 «φιλιππικοί»
- 2) Φιλοσοφικοί διάλογοι
- 3) 800 επιστολές
(Κορυφαίο υπόδειγμα
λατινικού λόγου)

Βάρρων ο Ρεατίνος

- 1) Πάνω από 600 βιβλία
ποικίλου περιεχομένου
(Ο πιο καλλιεργημένος ανάμεσα στους
Ρωμαίους και ο καλύτερος γνώστης
της λατινικής και της αρχαϊκής)

Ιστοριογράφοι

Ιούλιος Καίσαρ

Απομνημονεύματα
(Πρότυπο: Ξενοφώνας)

Κορνήλιος Νέπως

Ιστορική βιογραφία
(~25 βιογραφίες Ελλήνων
κ' Ρωμαίων, κυρίως στρατηγών)

Σαλλούστιος

Ιστορική μονογραφία
«Η συνωμοσία του
Κατλίνα»
(Πρότυπο: Θουκυδίδης)

B. Ποίηση

Κάτουλλος

116 ποιήματα
με πηχή έμπνευσης
τη Λεσβία
(Λυρική και
επιγραμματική ποίηση)

Λουκρήτιος

«Για τη φύση
των πραγμάτων»
→ φιλοσοφικό έπος (600
τετρά) → 6 βιβλία

Βάρρων

«Μενίππειες
δάτυρες»
→ 150 βιβλία
(Αρμονικός συνδυασμός
ποιητικού με πεζό λόγο)

β) Αυχούστειοι χρόνοι

Α. Ποίηση

Βεργίλιος

«Εθνικός ποιητής» των Ρωμαίων

1) «Αινειάδα» (1)

2) «Εκλογές» (10)

3) «Γεωργικά» (4)

*1 Το εθνικό έπος των Ρ.

*2 Πρότυπο: Θεόκριτος

*3 Πρότυπο: Ηρόδοτος

Οράτιος

1) «Επωδοί» (1)

2) «Οδές» (2)

3) δάτιρα

4) καθιέρωση

της ποιητικής

επιστολής («Ευρετής» της)

5) «Ύμνος της

Εκατονταετίας»

*1 του την αγέδεσε ο Αυχούστες για την έναρξη της «Ραχ Augusta» π.Χ.

*2 Πρότυπο: Αρχιλόχος

*3 Πρότυπο: οι αρχαίοι λυρικοί

3 Ελεχιακοί

Τίβουλλος

(έμπνευση: Δηλία Νέρεση)

Προπέρτιος

(έμπνευση: Κυνθία)

Οβίδιος

(έμπνευση: Κόριννα)

• «Μεταμορφώσεις»

έπος 15 βιβλίων 12.000 στίχων (μυθολογική Αινειάδα)

• «Ηρωίδες»:

πλαστή ποιητική μυθολογική επιστολή

• «Καλλυπικά του προσώπου»:

καλλωπιστικό έπος

• «Fasti»: «αισολογικά» εορτολόγιο

• «Θιθέρα»

• «Επιστολές από τον Πόντο» } ποίηση της εξορίας

Β' Πεζογραφία

Τίτος Λίβιος

Ιστορία της Ρώμης

142 βιβλία

(Έννοιες όπως:

«mos maiorum»

«pietas»

«virtus»)

Βιτρούβιος (επιστήμονας λογοτέχνης)

«Για την αρχιτεκτονική»